

Anonymizovaná verze

Překlad

C-537/23 – 1

Věc C-537/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum podání:

22. srpna 2023

Předkládající soud:

Cour de cassation (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. dubna 2023

Navrhovatelka:

Societa Italiana Lastre SpA (SIL)

Odpůrkyně:

Agora SARL

[omissis]

[OMISSIS]

ROZSUDEK COUR DE CASSATION (KASAČNÍ SOUD, FRANCIE),

PRVNÍHO OBČANSKOPRÁVNÍHO SENÁTU,

ZE DNE 13. DUBNA 2023

[omissis]

Skutkové okolnosti a řízení

- 1 Podle napadeného rozsudku (Rennes, 4. listopadu 2021) uzavřela francouzská společnost Agora za účelem realizace stavby, kterou si objednaly [dvě fyzické osoby žijící v páru (stavebníci)], s italskou společností SPA Italiana Lastre (SIL)

smlouvu o dodávce obkladových panelů, v níž bylo ujednáno, že: „Pro řešení všech sporů z této smlouvy nebo s touto smlouvou souvisejících je příslušný soud v Brescii. Societa Italiana Lastre si vyhrazuje právo vést řízení proti kupujícímu u jiného příslušného soudu v Itálii nebo v zahraničí.“

- 2 V listopadu 2019 a v lednu 2020 podali [stavebníci] na základě tvrzení o vadách žalobu na náhradu škody na všechny zhotovitele díla i na dodavatele panelů.
- 3 Společnost SIL vznesla námitku mezinárodní nepřislušnosti ve vztahu k žalobě vyplývající ze záruky podané společností Agora.
- 4 Odvolací soud zamítl námitku nepřislušnosti a konstatoval, že tato dohoda dává společnosti SIL širší výběr soudů než společnosti Agora, aniž specifikuje objektivní faktory, na nichž se strany dohodly za účelem určení soudu, kterému by věc mohla být předložena, a že tedy dává společnosti SIL možnost volného uvážení, jež je v rozporu s cílem předvídatelnosti, který by dohody o volbě soudu měly splňovat, a že tato dohoda je proto protiprávní.

Znění důvodu kasačního opravného prostředku

- 5 Společnost SIL rozsudku vytýká, že potvrdil usnesení o zamítnutí námitky místní nepřislušnosti, přičemž:

„1°/ tím, že odvolací soud potvrdil zamítnutí námitky místní nepřislušnosti, kterou vznesla společnost SIL, aniž se vypořádal s nezpochybitelným tvrzením, že podle čl. 25 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 musí být sporná dohoda o příslušnosti posouzena podle italského práva, nikoliv podle francouzského práva, porušil článek 455 občanského soudního řádu;

2°/ platnost dohody o volbě soudu se posuzuje podle práva státu, jehož soudy jsou určeny; odvolací soud tím, že konstatoval, že dohoda o volbě soudu sjednaná stranami je protiprávní, poté, co konstatoval, že tato dohoda určuje soud v Brescii v Itálii, aniž použil italské právo, porušil čl. 25 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.“

Připomenutí použitelných právních předpisů

- 6 V době platnosti Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudní dvůr Evropských společenství (SDES, 9. listopadu 2000, C-387/98, Coreck Maritime) rozhodl, že článek 17 první pododstavec musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby dohoda o volbě soudu byla formulována takovým způsobem, aby bylo možné určit příslušný soud pouze na základě jejího znění, že stačí, aby dohoda vymezila objektivní skutečnosti, na kterých se strany dohodly, aby si zvolily soud nebo soudy, kterým zamýšlejí předložit již vzniklé nebo budoucí spory, že tyto

skutečnosti, které musí být dostatečně přesné, aby umožnily soudu, jemuž byla věc předložena, určit, zda je příslušný, mohou být případně konkretizovány okolnostmi, jež jsou vlastní projednávané věci.

- 7 Článek 25 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, nazývaného Brusel Ia, stanoví, že bez ohledu na bydliště stran, dohodnou-li se tyto strany, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy některého členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu, pokud tato dohoda není z hlediska své věcné platnosti podle práva tohoto členského státu neplatná. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná.

Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 8 Článek 25 odst. 1 zavedl odkaz na právo členského státu určeného soudu za účelem posouzení platnosti dohody o příslušnosti z hlediska „věcné platnosti“.
- 9 Toto upřesnění vyvolává otázku, jaký je rozsah tohoto odkazu, zejména v případě asymetrických dohod o volbě soudu, které dávají pouze jedné ze stran možnost zvolit si soud podle svého výběru, příslušný podle pravidel obecného práva, jiný, než je soud uvedený v téže dohodě.
- 10 Pokud druhá strana tvrdí, že tato dohoda je protiprávní z důvodu své nepřesnosti a/nebo nevyváženosti, je třeba tuto otázku řešit s ohledem na autonomní pravidla vyplývající z čl. 25 odst. 1 nařízení Brusel Ia a na cíl předvídatelnosti a právní jistoty, který toto nařízení sleduje, nebo je třeba ji řešit za použití práva členského státu určeného dohodou? Jinak řečeno, týká se tato otázka ve smyslu tohoto právního předpisu věcné platnosti dohody? Je třeba mít naopak za to, že podmínky věcné platnosti dohody nutno vykládat restriktivně a že se vztahují pouze na hmotněprávní důvody neplatnosti, a to především na podvod, omyl, lstivé jednání, násilí a nezpůsobilost?
- 11 Pokud má být otázka neurčitosti nebo nevyváženosti doložky rozhodnuta s ohledem na autonomní pravidla, je třeba vykládat čl. 25 odst. 1 nařízení Brusel Ia v tom smyslu, že dohoda, která opravňuje jednu stranu předložit věc pouze jednomu soudu, zatímco druhé straně umožňuje předložit věc kromě tohoto soudu i jakémukoli jinému soudu příslušnému podle obecného práva, má být použita, či nikoli?
- 12 Pokud asymetrie dohody spadá do podmínek věcné platnosti, jak má být tento právní předpis, a zejména odkaz na právo státu určeného soudu, vykládán v případě, že je dohodou určeno několik soudů, nebo v případě, že dohoda určuje soud a zároveň ponechává jedné ze stran možnost zvolit si jiný soud a tato volba nebyla v den předložení věci soudu ještě provedena:

- je rozhodným vnitrostátním právem právo jediného výslovně určeného soudu, bez ohledu na to, zda věc může být předložena i jiným soudům?
- pokud je určeno více soudů, je možné se odvolat na právo soudu, kterému byla věc skutečně předložena?
- konečně, je třeba s ohledem na bod 20 odůvodnění nařízení Brusel Ia chápat odkaz na právo soudu určeného členského státu jako odkaz na hmotněprávní pravidla tohoto státu nebo na jeho kolizní normy?

Z TĚCHTO DŮVODŮ soud:

S ohledem na článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie;

PŘEDKLÁDÁ Soudnímu dvoru Evropské unie následující otázky:

1°) Jedná-li se o asymetrickou dohodu o volbě soudu, která dává pouze jedné ze stran možnost zvolit si soud podle svého výběru, příslušný podle pravidel obecného práva, jiný, než je soud uvedený v téže dohodě, a pokud druhá strana tvrdí, že tato dohoda je protiprávní z důvodu své nepřesnosti a/nebo nevyváženosti, je třeba tuto otázku řešit s ohledem na autonomní pravidla vyplývající z čl. 25 odst. 1 nařízení Brusel Ia a na cíl předvídatelnosti a právní jistoty, který toto nařízení sleduje, nebo je třeba ji řešit za použití práva členského státu určeného dohodou [?] Jinak řečeno, týká se tato otázka ve smyslu tohoto právního předpisu věcné platnosti dohody? Je třeba mít naopak za to, že podmínky věcné platnosti dohody nutno vykládat restriktivně a že se vztahují pouze na hmotněprávní důvody neplatnosti, a to především na podvod, omyl, lstivé jednání, násilí a nezpůsobilost?

2°) Pokud má být otázka neurčitosti nebo nevyváženosti doložky rozhodnuta s ohledem na autonomní pravidla, je třeba vykládat čl. 25 odst. 1 nařízení Brusel Ia v tom smyslu, že dohoda, která opravňuje jednu stranu předložit věc pouze jednomu soudu, zatímco druhé straně umožňuje předložit věc kromě tohoto soudu i jakémukoli jinému soudu příslušnému podle obecného práva, má být použita, či nikoli?

3°) Pokud asymetrie dohody spadá do podmínek věcné platnosti, jak má být tento právní předpis, a zejména odkaz na právo státu určeného soudu, vykládán v případě, že je dohodou určeno několik soudů, nebo v případě, že dohoda určuje soud a zároveň ponechává jedné ze stran možnost zvolit si jiný soud a tato volba nebyla v den předložení věci soudu ještě provedena:

- je rozhodným vnitrostátním právem právo jediného výslovně určeného soudu, bez ohledu na to, zda věc může být předložena i jiným soudům?
- pokud je určeno více soudů, je možné odkázat na právo soudu, kterému byla věc skutečně předložena?

- konečně, je třeba s ohledem na bod 20 odůvodnění nařízení Brusel Ia chápat odkaz na právo soudu určeného členského státu jako odkaz na hmotněprávní pravidla tohoto státu nebo na jeho kolizní normy?

[OMISSIS]

PRACOVNÍ DOKUMENT